

Dislàlies i disfèmies: valoració i intervenció

Codi: 104142
Crèdits: 9

Titulació	Tipus	Curs	Semestre
2500893 Logopèdia	OB	2	2

Professor de contacte

Nom: Cristina Cambra Verges

Correu electrònic: Cristina.Cambra@uab.cat

Utilització d'idiomes a l'assignatura

Llengua vehicular majoritària: català (cat)

Grup íntegre en anglès: No

Grup íntegre en català: Sí

Grup íntegre en espanyol: No

Equip docent

Nuria Miranda Codina

Prerequisits

Prerequisits

S'aconsella repassar els continguts sobre l'adquisició i el processament del llenguatge.

AQUESTA GUIA DOCENT CORRESPON TAMBÉ A LA DOCÈNCIA ALTERNATIVA PER A L'ALUMNAT MATRICULAT A L'ASSIGNATURA DEL PLA D'ESTUDIS ANTIC 101717.- Dislàlies i disfèmies: valoració i intervenció

Objectius

Havent adquirit els coneixements relatius a l'adquisició i el processament del llenguatge, l'estudiant, quan acabi aquesta assignatura, serà capaç d'avaluar els problemes evolutius que poden presentar-se relatius a l'adquisició de la parla i a la fluïdesa verbal així com proposar un programa d'intervenció logopèdica conseqüent.

Competències

- Actuar d'acord amb el codi deontològic de la professió: respectar el secret professional, aplicar criteris professionals de finalització i derivació dels tractaments.
- Demostrar que es comprenen els trastorns de la comunicació, el llenguatge, la parla, l'audició, la veu i les funcions orals no verbals.
- Dissenyar i dur a terme els tractaments logopèdics, tant individuals com col·lectius, establint objectius i etapes, amb els mètodes, les tècniques i els recursos més eficaços i adequats, i tenint en compte les diferents etapes evolutives de l'ésser humà.
- Organitzar i planificar amb l'objectiu d'establir un pla per desenvolupar en un període establert.
- Tenir una actitud d'aprenentatge estratègica i flexible.

Resultats d'aprenentatge

1. Descriure els principals trastorns de la parla, la veu, l'audició i la deglució.
2. Explicar la repercussió de diversos trastorns de la parla, la veu, l'audició i la deglució en els processos comunicatius.
3. Identificar les situacions que requereixen derivar el pacient a altres professionals.
4. Organitzar i planificar amb l'objectiu d'establir un pla per desenvolupar en un període establert.
5. Tenir una actitud d'aprenentatge estratègica i flexible.
6. Tractar o reeducar pacients amb trastorns de la comunicació, el llenguatge, la parla, l'audició, la veu i les funcions orals no verbals.

Continguts

INTRODUCCIÓ

BLOC A: LES DISLÀLIES

Tema 1. Tipus de dislàlies

Tema 2. Avaluació de les dislàlies

Tema 3. Estratègies d'intervenció logopèdica i orientacions conseqüents

Tema 4. Relació entre dislàlia i odontologia

BLOC B: LA DISFÈMIA

Tema 5. Descripció de la disfèmia

Tema 6. Avaluació de la disfèmia

Tema 7. Estratègies d'intervenció logopèdica i orientacions conseqüents

Metodologia

L'assignatura consta de:

1. Classes magistrals.
2. Seminaris de discussió de casos pràctics i valoració del pla d'intervenció logopèdica conseqüent.
3. Tutories per aclarir dubtes, seguiment de les activitats i revisió de casos pràctics.
4. Activitats autònomes: redacció de les activitats pràctiques i estudi

Activitats formatives

Títol	Hores	ECTS	Resultats d'aprenentatge
Tipus: Dirigides			
Classes magistrals	36	1,44	1, 3, 5
Seminaris de discussió	32	1,28	2, 4, 5, 6
Tipus: Supervisades			
Tutories	15	0,6	2, 4
Tipus: Autònomes			
Estudi	72	2,88	5
Redacció d'activitats	54	2,16	1, 2, 3, 4, 6

Avaluació

La nota final de l'assignatura correspondrà als següents percentatges:

EV1. Treball escrit en petit grup sobre l'avaluació i la intervenció d'un cas pràctic amb dislàlia (15%)

EV2. Prova escrita individual sobre l'avaluació i la intervenció en dislàlies (35%)

EV3. Treball escrit en petit grup sobre l'avaluació i la intervenció d'un cas pràctic amb disfèmia (15%)

EV4. Prova escrita individual sobre l'avaluació i la intervenció en disfèmia (35%)

Definició de superació de l'assignatura: l'estudiant supera l'assignatura quan s'ha presentat a totes les evidències d'aprenentatge i obté una qualificació mínima de 5 punts (escala 0-10) com a suma ponderada de totes elles. Per poder fer la suma ponderada i obtenir la nota final és necessari tenir una qualificació mínima de 4 com a nota mitjana de les dues evidències tipus examen (EV2 i EV4).

Definició de No avaluable en l'assignatura: Un/a estudiant que hagi lliurat evidències d'aprenentatge amb un pes inferior a 4 punts (40%) constarà com a "no avaluable".

Prova de re-avaluació: l'estudiant pot optar a una reavaluació de les evidències d'aprenentatge no superades si la qualificació final de l'avaluació continuada està entre 4 i 4,9 punts (escala 0-10).

- Cal superar amb una puntuació igual o major a 5 punts cadascuna de les evidències d'aprenentatge a les quals l'estudiant es presenta en la re-avaluació.
- En el càlcul ponderat de la nota final s'incorporarà una puntuació de 5 punts per a cadascuna de les evidències d'aprenentatge re-avaluades.

Activitats d'avaluació

Títol	Pes	Hores	ECTS	Resultats d'aprenentatge
EV1: Treball en petit grup sobre dislàlies	15%	6	0,24	2, 3, 4, 5, 6
EV2: prova escrita individual sobre dislàlies	35%	2	0,08	1, 2, 3, 4, 6
EV3: Treball en petit grup sobre disfèmia	15%	6	0,24	2, 3, 4, 5, 6
EV4: prova escrita individual sobre disfèmia	35%	2	0,08	1, 2, 3, 4, 6

Bibliografia

a) Bibliografia relacionada amb les dislàlies:

- Agustoni, D.H. (1989). Deglució atípica. Buenos Aires: Ed. Puma.
- Bartuilli, M.; Cabrera, P.J.; Perrián, M.C. (2008). Guia técnica de intervenció logopèdica. Terapia Miofuncional. Madrid: Editorial Síntesis.
- Bigenzahn, W. (2004). Disfunciones orofaciales en la infancia. Ed. Ars Médica, Barcelona.
- Gispert, D. i Ribas, L. (2002). Els sons entremaliats (s/l-r-d/l/rr). Edicions L'Àlber. Vic.
- González, J.N. (2003). Alteraciones del habla en la infancia. Aspectos clínicos. Ed. Médica Panamericana.
- Grandi, D i Donato, G. (2006). Terapia miofuncional. Diagnóstico y tratamiento. Ed. Lebon. Barcelona.
- Massana, M. (2003). Tractament i prevenció de la dislàlia. EPL. Barcelona.
- Pascual, P. (1978) La dislalia. Madrid: CEPE.
- Queiroz, I. (2002). Fundamentos de fonoaudiología. Ed. Médica-Panamericana.
- Ribas, L. i Gispert, D. (2000). Jocs fonològics. Ed. L'Àlber, Vic.
- Segovia, M^aL. (1977) Interrelaciones entre la odontoestomatología y la Fonoaudiología. La deglució atípica. Buenos Aires: Ed. Médica Panamericana. (2^aed.).
- Villegas, F. (2004). Manual de logopedia. Evaluación e intervención de las dificultades fonológicas. Ed. Psicología Pirámide. Barcelona.

- Zambrana, N i Dalva, L. (1998) Logopedia y ortopedia maxilar en la rehabilitación orofacial. Barcelona: Masson.

b) Bibliografía relacionada amb la disfèmia:

- Biain de Touzet, B. (2003). Una disfluència con cuerpo y alma. Ed. Paidós.
- Cautela, J.R i Groden, J. (1987). Técnicas de relajación. Biblioteca de Psicología, Psiquiatría y Salud. Manual práctico para adultos, niños y educación especial. Ed. Martínez Roca.
- Conture, E. (2008). Stuttering and related disorders of fluency. Ed. George Thieme.
- Fernández-Zúñiga, A. (2008). Guía de intervención logopédica en la tartamudez infantil. Madrid: Editorial Síntesis.
- Fernández-Zúñiga, A. (2008). Tratamiento de la tartamudez en niños. (2 vols). Ed. Masson, Barcelona.
- Gallego, J.L. (2004). La tartamudez: guía para profesionales y padres. Ed. Aljibe.
- LeHuche, F. (2000). La tartamudez. Opción curación. Ed. Masson.
- Pintanel, M. (2005). Técnicas de relajación creativa y emocional. Madrid: Thomson.
- Salgado, A. (2005). Manual práctico de tartamudez. Ed. Síntesis.
- Santacreu, J. i Froján, M.J. (1993). La tartamudez. Madrid: Ed. Pirámide. Col.lecció "Ojos solares".
- Rodríguez Morejón, A. (2003). La tartamudez: naturaleza y tratamiento. Ed. Herder. Barcelona.

Bibliografía complementària:

- Mendizábal, N.; Jimeno, N.; García, N. i Santiago, B. (2013). Guía práctica para la elaboración de informes logopedicos. Ed. Medica Panamericana.